

Tingene forpligter jo, når man snakker om dem her i Folketingssalen, og derfor synes jeg, jeg vil give statsministeren en chance for at trække den påstand tilbage om, at Venstre skulle have fremsat forslag om tvangsudlicitering.

Så jeg vil hermed give ordet til statsministeren via formanden.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, det ser jeg mig desværre ikke i stand til, for hvis man som Venstre ønsker at få 26 mia. kr. hentet hjem via licitationer, kan det kun gøres gennem tvang, eller også bliver det til kasino-økonomi, og det bliver såmænd nok begge dele.

Man kan ikke hente 26 mia. kr. hjem i den offentlige sektor via udlicitering. Det kan man kun, hvis det bliver tvang, og det kan i øvrigt slet ikke lade sig gøre. Det ville forudsætte, at man udliciterede opgaver på langt over 200 mia. kr., og når vi dertil betænker, at lønsummen for de offentligt ansatte er i størrelsesordenen et par hundrede milliarder kr. på alle de serviceområder, vi her taler om, så siger det sig selv, at det ikke kan lade sig gøre. Det er et luftkastel, og det er et meget, meget dårligt signal til de offentligt ansatte.

Så vil jeg sige, at under førstebehandlingen den 29. november sidste år behandlede vi jo et forslag fra bl.a. Venstre og De Konservative, som reelt indeholder et tvangselement, og det er bl.a. også det, der indgår.

Det ville klæde Venstre at stå ved synspunkterne.

Jens Rohde (V):

Ganske kort, kunne vi ikke bare få et svar på spørgsmålet: Hvornår har Venstre fremsat forslag om tvangslicitering?

Og vil statsministeren ikke definere forskellen på udbud og udlicitering, så vi lige får det helt klart?

Jeg ved ikke, om det er mig, der ikke har styr på det, eller om det er statsministeren.

Pernille Blach Hansen (S):

Ifølge Berlingske Tidende den 27. december år 2000 siger fru Ulla Tørnæs, Venstres politiske ordfører: »Vi må konstatere, at det ikke er nok med en gulerod, altså den enkelte kommunes udsigt til at spare millionbeløb. Derfor må vi overveje, om vi bliver nødt til at bruge pisken ved at lade statens udbudscirkulære gælde for amter og kommuner.«

Det her udbudscirkulære pålægger jo statens institutioner at udlicitere opgaver med jævne mellemrum. Samtidig har vi det beslutningsforslag, som statsministeren tidligere henviste til, fremsat i dette folketingsår af Venstre og Det Konservative Folkeparti, B 49, som pålægger staten at udlicitere – der er tvangsudlicitering i det – men også pålægger amter og kommuner den mulighed, at ethvert privat firma kan gå ind og udfordre de kommunalt ansatte. Det vil sige, at de kommunale lærere, de kommunale pædagoger, de kommunale hjemmehjælpere alle sammen kan blive udfordret og dermed miste deres job i en udlicitering.

Er det ikke statsministerens opfattelse, at dette reelt vil være så massivt et pres på kommunerne, at der bliver tale om en udlicitering af rent ideologiske årsager og overhovedet ikke vurderet som værende det bedst mulige?

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg var sådan set meget glad for fru Pernille Blach Hansens citat af noget, Venstres politiske ordfører kom med, for så fik vi slået fast fra fru Pernille Blach Hansen selv, at vi taler om udbud. Jeg vil sådan set godt rose Socialdemokratiet for, at det er en enestående dag i dag. Nu hører vi den socialdemokratiske politiske ordfører selv citere, at det er udbud, vi taler om.

Nu mangler vi sådan set kun at høre fra statsministeren, at det var udbud. Jeg synes næsten, jeg hørte det i svaret, for der blev sagt, at det ikke kan ske anderledes end ved en tvangsudlicitering, altså et socialdemokratisk synspunkt.

Kan ministeren bekræfte, at vi taler om udbud, ikke udlicitering?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Må jeg sige til den første spørger, som igen vendte tilbage til spørgsmålet om tvang: Jeg synes, fru Ulla Tørnæs, som jo er politisk ordfører for spørgerens parti, udmærket i referencen den 27. december har bekræftet, at man i praksis ønsker at tvinge kommunerne. Vi kan bruge mange forskellige ord, men det bliver jo realiteten, og det forslag, som blev fremsat af bl.a. Venstre sidste år, bekræfter det jo i realiteten også.

Hvis hver eneste kommune skal have påhængt en udfordrer fra det private pr. lov, ja, men så bliver realiteten jo, må jeg sige til hr. Jens Rohde, reel tvang. Hvis hver eneste kommune skal have en big brother, der hænges omkring halsen på enhver kommunalbestyrelse, for i disse beslutninger skal der så pålægges en ret til at